

Projekt

z dnia 17 sierpnia 2022 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR XXXVIII/ /2022
RADY MIEJSKIEJ SKOCZOWA**

z dnia 24 sierpnia 2022 r.

**w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze oraz zatwierdzenia czynności wniesienia skargi
do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach**

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. 2022, poz. 559 z późn. zm.) oraz art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. 2022, poz. 329 z późn. zm.)

**Rada Miejska Skoczowa
uchwała, co następuje:**

§ 1. Postanawia się wnieść skargę do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 1 lipca 2022 r. nr NPII.4131.1.597.2022, stwierdzające nieważność uchwały Rady Miejskiej Skoczowa nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r. w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zarządowi Oświaty w Skoczowie, w całości.

§ 2. 1. Postanawia się zatwierdzić czynność wniesienia skargi z dnia 1 sierpnia 2022 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 1 lipca 2022 r. nr NPII.4131.1.597.2022, stwierdzające nieważność uchwały Rady Miejskiej Skoczowa nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r. w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zarządowi Oświaty w Skoczowie, w całości.

2. Skarga z dnia 1 sierpnia 2022 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 1 lipca 2022 r. nr NPII.4131.1.597.2022, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Skoczowa.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RADCA PRAWNY
Beata Kasińska
Kt 3350

GMINA SKOCZÓW
Rynek 1
43-430 Skoczów

Załącznik do uchwały Nr XXXVIII/ /2022
Rady Miejskiej Skoczowa
z dnia 24 sierpnia 2022 r.

Skoczów, dnia 1 sierpień 2022 r.

BP.0751.1.2022

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach
ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2
44-100 Gliwice
Za pośrednictwem:
Wojewody Śląskiego

Skarżący: Gmina Skoczów -
Rada Miejska Skoczowa
Ul. Rynek 1
43-430 Skoczów

Organ: Wojewoda Śląski
Ul. Jagiellońska 25
40-032 Katowice

SKARGA

na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 1 lipca 2022 r.
nr NPII.4131.1.597.2022

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marzec 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. 2022, poz. 559 z późn. zm., dalej jako u.s.g.) ze zm.) oraz art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpień 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. 2022, poz. 329 z późn. zm.) Rada Miejska Skoczowa wnosi skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 1 lipca 2022 r. nr NPII.4131.1.597.2022, stwierdzające nieważność uchwały Rady Miejskiej Skoczowa nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r. w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zarządowi Oświaty w Skoczowie (dalej MZO) w całości, jako sprzecznej z art. 4 ust. 1 i art. 13 pkt 2 i pkt 10 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j. Dz.U. 2019, poz. 1461 z późn.zm., dalej jako u.o.a.n.) w zw. z art. 7 i 94 Konstytucji.

Zaskarżonemu rozstrzygnięciu nadzorcemu zarzucam:

I. naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj.

- art. 61 § 4 k.p.a. w zw. z art. 9 i 10 k.p.a. w zw. z art. 91 ust. 5 u.s.g. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i powiadomienie gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego w dniu poprzedzającym dzień wydania rozstrzygnięcia nadzorczego, co doprowadziło do pozbawienia gminy możliwości czynnego udziału w postępowaniu nadzorczym, a w konsekwencji do naruszenia prawa przez organ nadzoru uzasadniającego uchylene rozstrzygnięcia nadzorczego w całości;

II. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

- art. 4 ust. 1 w zw. z art. 13 pkt 2 i 10 u.o.a.n. w zw. z art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 u.s.g. w zw. z art. 91 ust. 1 u.s.g. poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a przez to przyjęcie, iż statut jednostki organizacyjnej – MZO nie stanowi aktu prawa miejscowego, a przez to nie podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego, a co skutkowało stwierdzeniem nieważności uchwały, podczas gdy statut każdej gminnej jednostki organizacyjnej stanowi akt prawa miejscowego o czym przesądził sam ustawodawca, zaliczając statut gminnego urzędu i gminnej instytucji, a jaką niewątpliwie jest także Miejski Zarząd Oświaty do aktów prawa miejscowego, a co za tym idzie aby statut mógł funkcjonować w obrocie prawnym, podlega bezwzględному ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym;

- art. 40 ust. 2 pkt 2 u.g.n. w zw. z art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t. j. Dz.U. 2021, poz. 305 z późn. zm, dalej u.f.p.) w zw. z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (dalej p.o.) w zw. z § 7 ust. 4 pkt 5, 6 i 19 Statutu, będącego załącznikiem do Uchwały nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r. poprzez błędną wykładnię, a w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie i uznanie że statut jednostki organizacyjnej – MZO nie stanowi aktu prawa miejscowego, podczas gdy statut MZO zawiera normy prawne mające charakter zewnętrzny, abstrakcyjny i generalny, a tym samym stanowi akt prawa miejscowego, podlegający bezwzględному ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym;

- naruszenie art. 91 ust. 1 u.s.g. poprzez jego zastosowanie i art. 91 ust. 4 u.s.g. poprzez jego niezastosowanie i stwierdzenie nieważności uchwały, podczas gdy ewentualny brak korelacji między Uchwałą Rady Miejskiej Skoczowa nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r., a Uchwałą nr XXI/254/2016 z dnia 23 sierpnia 2016 r. w sprawie organizacji wspólnej obsługi dla samorządowych jednostek organizacyjnych Gminy Skoczów, nie może stanowić przyczyny do stwierdzenia nieważności, co najwyżej może stanowić nieistotne naruszenie prawa;

Wskazując na powyższe uchybienia Rada Miejska Skoczowa, w oparciu o art. 148 p.p.s.a., wnosi o uwzględnienie skargi i uchylenie w całości zaskarżonego aktu nadzoru oraz o obciążenie Wojewody Śląskiego kosztami postępowania w niniejszej sprawie.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Skoczowie Uchwałą nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r. nadała statut Miejskiemu Zarządowi Oświaty w Skoczowie.

Zaskarżonym rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewoda Śląski stwierdził nieważność powyższej uchwały, zarzucając jej sprzeczność z prawem, tj. art. 4 ust. 1 i art. 13 pkt 2 i pkt 10 u.o.a.n. w zw. z art. 7 i 94 Konstytucji. W ocenie Organu nadzoru statut Miejskiego Zarządu Oświaty w Skoczowie nie stanowi aktu prawa miejscowego, bowiem *nie zawiera norm generalnych i abstrakcyjnych, nie nakłada obowiązków, ani nie przyznaje prawa nieokreślonym kręgom odbiorców, nie jest zatem aktem o charakterze ustrojowo-organizacyjnym*. Nadto Organ nadzoru zarzucił, brak korelacji między Uchwałą Rady Miejskiej Skoczowa nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r., a Uchwałą nr XXI/254/2016 z dnia 23 sierpnia 2016 r. w sprawie organizacji wspólnej obsługi dla samorządowych jednostek organizacyjnych Gminy Skoczów.

W ocenie Skarżącego stanowisko organu nadzoru jest błędne, a przedmiotowa uchwała Rady Miejskiej Skoczowa, nie narusza prawa.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż w ocenie Skarżącego, Organ nadzoru wydając zaskarżone rozstrzygnięcie naruszył treść art. 61 § 4 k.p.a. w zw. z art. 9 i 10 k.p.a. w zw. z art. 91 ust. 5 u.s.g.

Wprawdzie k.p.a. wprost nie nadaje szczególnej rangi niektórym regułom w nim zawartym, to jednak niektóre spośród ogólnych zasad k.p.a. mają charakter naczelnych zasad postępowania. Należy do nich zasada prawdy obiektywnej oraz zasada zapewnienia stronie czynnego udziału w postępowaniu. Nie ulega wątpliwości, że znajdują one zastosowanie w postępowaniu przed organami nadzoru na podstawie art. 91 ust. 5 u.s.g. Wskazać należy, iż Organ nadzoru w niniejszym przypadku nie wypełnił prawidłowo treści art. 61 § 4 k.p.a. w zw. z art. 9 i 10 k.p.a. w zw. z art. 91 ust. 5 u.s.g., bowiem powiadomił Skarżącego o wszczęciu postępowania nadzorczego w dniu poprzedzającym dzień wydania rozstrzygnięcia nadzorczego. Powyższe naruszenie, prowadzi do pozbawienia jednostki samorządu terytorialnego możliwości czynnego udziału w postępowaniu nadzorczym, a w konsekwencji do naruszenia prawa przez Organ nadzoru, co także może uzasadniać uchylenie rozstrzygnięcia nadzorczego w całości.

Powyższe wnioskuje, potwierdza aktualne orzecznictwo.

WSA w Warszawie w wyroku z 10 czerwca 2005 r., sygn. akt I SA/Wa 1707/04, wskazał, iż *przepis art. 91 ust. 5 u.s.g. nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego do postępowania nadzorczego, zmierzającego do stwierdzenia nieważności badanej uchwały lub zarządzenia. To odpowiednie stosowanie k.p.a. powinno obejmować co najmniej przepis art. 61 § 4 k.p.a., z którego wynika obowiązek powiadomienia gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego oraz stosowanie przepisów o postępowaniu wyjaśniającym, gwarantującym gminie czynny udział w tym postępowaniu (art. 9 i 10 k.p.a.). Pozbawienie gminy możliwości czynnego udziału w postępowaniu nadzorczym stanowi naruszenie prawa uzasadniające uchylenie rozstrzygnięcia nadzorczego.*

Podobne stanowisko zajął WSA w Warszawie w Wyroku z dnia 11 lipiec 2007 r., sygn. akt II SA/WA 1026/07: *Odpowiednie zastosowanie znajdują zwłaszcza przepisy, które formułują ogólne zasady postępowania administracyjnego, w tym wyrażoną w art. 10 k.p.a. zasadę czynnego udziału strony w postępowaniu. Jednym z najistotniejszych elementów powołanej zasady jest obowiązek zawiadomienia strony o wszczęciu postępowania w sprawie (art. 61 § 4 k.p.a.). Przy czym, nie chodzi tu jedynie o formalne zawiadomienie, lecz o powiadomienie, że z tą datą organ jest gotowy do przyjmowania dowodów, wniosków i wyjaśnień w sprawie.*

Mając powyższe na względzie pozbawienie gminy możliwości czynnego udziału w postępowaniu nadzorczym może polegać m.in. na doręczeniu gminie w tym samym dniu lub w krótkim odstępie czasu zawiadomienia o wszczęciu postępowania nadzorczego oraz samego rozstrzygnięcia nadzorczego wojewody. Podobna sytuacja miała miejsce w zakresie zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego z dnia 1 lipca 2022 r. Organ nadzoru w dniu 30 czerwca 2022 r. przesłał Skarżącemu zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego i następnego dnia wydał rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność uchwały w całości. Powszechnie przyjmuje się, że ochrona samodzielności jednostek samorządu terytorialnego powinna wyrażać się w tym, aby na etapie postępowania nadzorczego organ nadzoru przy udziale organu jednostki samorządu terytorialnego wyjaśnili wszystkie wątpliwości, w celu ograniczenia sytuacji przeniesienia sporu na drogę postępowania sądowego, zwłaszcza, iż jak się wydaje organ nadzoru, wydając rozstrzygnięcie nadzorcze w zakresie Uchwały Rady Miejskiej Skoczowa z dnia 25 maja 2022 r. nr XXXVI/429/2022 w sprawie nadania statutu

Miejskiemu Zarządowi Oświaty w Skoczowie, zmienił dotychczasową, ugruntowaną interpretację, iż statut każdej jednostki organizacyjnej stanowi akt prawa miejscowego, który podlega publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Nie przywołując przykładów konkretnych gmin z obszaru województwa śląskiego, gdzie statuty jednostek organizacyjnych zapewniających obsługę jednostek oświatowych, stanowią akt prawa miejscowego, wskazać należy, iż przedmiotowym rozstrzygnięciem nadzorczym, Organ nadzoru niewątpliwie doprowadził do niespójności prawa czy wręcz do dualizmu prawnego na terenie województwa, co z pewnością nie jest stanem pożądanym w demokratycznym państwie prawa. W przypadku gdyby organ nadzoru z właściwym wyprzedzeniem zawiadomił Skarżącego o wszczęciu postępowania nadzorczego, Skarżący miałaby możliwość zajęcia stanowiska w sprawie.

Mając powyższe na względzie już w/w powodów zaskarżone rozstrzygnięcie winno podlegać uchyleniu w całości.

Z daleko posuniętej ostrożności procesowej w przypadku nie podzielnia przez Sąd powyższej argumentacji, odnosząc się merytorycznie do treści zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego, Skarżący wskazuje, co następuje.

Organ nadzoru w treści zaskarżonego rozstrzygnięcia wskazał, iż statut MZO nie stanowi aktu prawa miejscowego, bowiem *nie zawiera norm generalnych i abstrakcyjnych, nie nakłada obowiązków, ani nie przyznaje prawa nieokreślonemu kręgowi odbiorców, nie jest zatem aktem o charakterze ustrojowo-organizacyjnym.*

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż z treści art. 94 Konstytucji RP wynika, że kompetencja organu do stanowienia aktów prawa miejscowego wyznaczona jest ustawami co do podstaw i granic przedmiotowych. Z kolei w art. 40 ust. 1 u.s.g. została zawarta generalna klauzula kompetencyjna, zobowiązująca jednostki samorządu gminnego do stanowienia aktów prawa miejscowego "na podstawie upoważnień ustawowych". Oznacza to, że rada gminy nie ma prawa do samoistnego, tj. nie znajdującego podstawy w normie ustawowej, kształtowania prawa na obszarze gminy. Zgodnie zaś z art. 40 ust. 2 u.s.g. organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie:

- wewnętrznego ustroju gminy oraz jednostek pomocniczych (pkt 1),
- organizacji urzędów i instytucji gminnych (pkt 2),
- zasad zarządu mieniem gminy (pkt 3) i
- zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (pkt 4).

Tym samym do aktów prawa miejscowego stanowionych przez organy gminy zalicza się wszystkie akty wydawane w warunkach określonych w art. 40 ust. 1 u.s.g., a zatem powszechnie obowiązujące akty wydawane na podstawie wyraźnych i szczegółowych upoważnień ustawowych. Jednym z takich upoważnień jest właśnie dyspozycja przywołanego art. 40 ust. 2 pkt 2 u.s.g., gdzie w sposób jednoznaczny ustawodawca zalicza akty prawne organów gminy dotyczące organizacji urzędów i instytucji gminnych do aktów prawa miejscowego. Tym samym upoważnienie dla rady gminy do uchwalenia statutu instytucji jest upoważnieniem do wydania przepisów powszechnie obowiązujących na terenie gminy, gdzie akt ten zostaje wydany na podstawie i w granicach upoważnienia zawartego w ustawie, co stanowi konstytucyjny warunek uznania uchwały organu gminy za akt prawa miejscowego, mający charakter normatywny,

tj. organy określają reguły zachowania dotyczące generalnie oznaczonych kategorii podmiotów w abstrakcyjnie wskazanych sytuacjach. O generalności uchwały decyduje fakt, że na brzmienie przepisów uchwały będzie mógł się powołać każdy mieszkaniec, natomiast abstrakcyjność przepisów uchwały to możliwość wielokrotnego stosowania jej przepisów.

Zaznaczyć należy, iż wprawdzie co do zasady, akty te nie są skierowane do nieoznaczonego adresata, ale ze względu na ich wagę i znaczenie ustawodawca sam uznał, że należy je poddać rygorom aktów prawa miejscowego. Brak jest zatem podstaw do twierdzenia, że chociażby ustawa o finansach publicznych wyłącza możliwość stosowania tej regulacji w odniesieniu do instytucji gminnej. Powyższe potwierdza Wyrok NSA z dnia 20 marca 2009 r., sygn. akt II OSK 1526/08: *U.s.g. jednoznacznie określa katalog gminnych aktów prawa miejscowego, stanowiąc, że gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie: wewnętrznego ustroju gminy oraz jednostek pomocniczych, organizacji urzędów i instytucji gminnych, zasad zarządu mieniem gminy, zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Wynika stąd, iż ta ustawa ustrojowa wskazuje (wiąże się z jej oczywistym, niebudzącym żadnych wątpliwości brzmieniem), które uchwały rady gminy, normujące organizację gminnych jednostek organizacyjnych, mają rangę prawa miejscowego. Brak jest podstaw do przyjęcia, że ustawa szczególna wyłącza możliwość stosowania tej regulacji w odniesieniu do jakiegokolwiek instytucji gminnej.*

Nadmienić należy, iż instytucja gminna to szczególnego rodzaju gminna jednostka organizacyjna, której zadaniem jest realizacja wynikających z przepisów prawa (ustaw o charakterze prawa materialnego) kompetencji, która ma charakter publiczny, tj. ogólnie dostępny dla społeczności lokalnej, odróżniający ją od instytucji prywatnych. Pojęcie instytucji gminnej, o której mowa w art. 40 ust. 2 pkt 2 u.s.g. oparte jest na kryterium działania podmiotu, tj. przypisane ustawowo zadania. Zgodnie z art. 9 ust. 1 u.s.g. *W celu wykonywania zadań gmina może tworzyć jednostki organizacyjne, a także zawierać umowy z innymi podmiotami, w tym z organizacjami pozarządowymi.* Zgodnie zaś z art. 10 ust. 2 p.o. *W celu wykonywania zadań wymienionych w ust. 1 organy prowadzące szkoły i placówki, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz ust. 4-14a, mogą tworzyć jednostki obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół i placówek lub organizować wspólną obsługę administracyjną, finansową i organizacyjną prowadzonych szkół i placówek, o której mowa w ust. 1 pkt 4.*

Powyższa okoliczność powoduje, że uchwała rady gminy regulująca organizację takiej jednostki w drodze nadania jej statutu i określenia jego treści, ma charakter normatywny jako akt prawa miejscowego (Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 11 stycznia 2011 r., sygn. akt II SA/Ol 984/10). Adresatami norm ujętych w statucie gminnej jednostki są nie tylko podmioty wewnętrzne, usytuowane w ramach tej struktury administracji publicznej, lecz również określona społeczność lokalna. Zatem, akt ten ma charakter prawa miejscowego, przeciwne rozumienie powyższej regulacji pozostaje w sprzeczności z art. 40 ust. 2 u.s.g. statuującym akty z zakresu organizacji urzędów i instytucji gminnych jako akty prawa miejscowego (wyrok NSA z dnia 20 marca 2009 r., sygn. II OSK 1526/08) czy wręcz stanowi wykładnię *contra legem*.

Tym samym nie sposób zgodzić się z twierdzeniem Organu nadzoru, iż *podstawę do nadania mu (Miejskiemu Zarządowi Oświaty w Skoczowie – przypisek własny) statutu stanowi nie przepis art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym, lecz przepis art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.* Zaznaczyć należy, iż każda gminna jednostka organizacyjna (jednostka budżetowa) powoływana jest z uwzględnieniem treści art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 2 u.f.p. Przyjmując interpretację zaprezentowaną powyżej przez Organu nadzoru, oznaczałoby to, że statut każdej gminnej jednostki organizacyjnej (jednostki budżetowej)

z uwagi na fakt, iż miałyby być nadawany w oparciu o przepis art. 12 ust. 2 u.f.p., nie mógłby stanowić aktu prawa miejscowego.

Reasumując, skoro uchwała rady gminy regulująca organizację jednostki w drodze nadania jej statutu i określenia jego treści ma normatywny charakter jako akt prawa miejscowego, bezwzględnie podlega publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 13 ust. 2 u.o.a.n.). Zgodnie z art. 88 Konstytucji, *warunkiem wejścia w życie ustaw, rozporządzeń oraz aktów prawa miejscowego jest ich ogłoszenie*. Treść art. 4 ust. 1 u.o.a.n. stanowi, iż *Akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy*." Natomiast w art. 13 pkt 2 u.o.a.n. postanowiono, iż *w wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się akty prawa miejscowego stanowione przez sejmik województwa, organ powiatu oraz organ gminy, w tym statuty województwa, powiatu i gminy*.

Tym samym zarzut naruszenia art. 4 ust. 1 w zw. z art. 13 pkt 2 i 10 u.o.a.n. w zw. z art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 u.s.g. jest w pełni uzasadniony, bowiem ustawa o samorządzie gminnym określa katalog gminnych aktów prawa miejscowego, gdzie ustawodawca wskazuje wprost uchwały rady gminy nadające statut gminnego urzędu i gminnej instytucji, a jaką niewątpliwie jest Miejski Zarząd Oświaty do aktów prawa miejscowego, a co za tym idzie by mogła funkcjonować w obrocie prawnym, winna być ogłoszona w wojewódzkim dzienniku urzędowym, jak to uczynił Skarżący.

Po drugie przy argumentacji, co do legalności uchwały nie sposób również pominąć utrwalonego stanowiska orzecznictwa sądów administracyjnych, iż wystarczy, aby chociaż jedna norma uchwały miała charakter generalno-abstrakcyjny, by cały akt miał przymiot aktu prawa miejscowego, który zgodnie z art. 13 pkt 2 u.o.a.n. podlega obowiązkowi publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym (wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2002 r., sygn. akt I SA 2160/01, wyrok NSA z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II OSK 3245/14 i z dnia 30 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 221/16). Tym samym kwalifikacja danego aktu do kategorii aktów prawa miejscowego musi być każdorazowo przeprowadzana przy uwzględnieniu jego cech materialnych i formalnych.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w zakresie statutu MZO, wskazać należy, że materialnoprawną podstawę uchwały, co do której Organ nadzoru stwierdził nieważność, stanowi m.in. art. 40 ust. 2 pkt 2 u.s.g., art. 11 ust. 2 oraz art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (dalej p.o.). Zgodnie z art. 11 ust. 2 u.f.p. jednostka budżetowa działa na podstawie statutu określającego w szczególności jej nazwę, siedzibę i przedmiot działalności. Statut jednostki budżetowej - o czym stanowi art. 12 ust. 2 w zw. z art. 12 ust. 1 pkt 2 u.f.p., nadaje organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, z kolei zgodnie z art. 10 ust. 2 p.o. w celu wykonywania zadań wymienionych w ust. 1 organy prowadzące szkoły i placówki, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz ust. 4-14a, mogą tworzyć jednostki obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół i placówek lub organizować wspólną obsługę administracyjną, finansową i organizacyjną prowadzonych szkół i placówek, o której mowa w ust. 1 pkt 4.

Niewątpliwie w ocenie Skarżącego, normy prawne zawarte w statucie MZO mają także charakter zewnętrzny, abstrakcyjny i generalny. Cechy generalności norm nie należy traktować jako sposobu określenia ich adresata zamiast jako cechy regulowanego nimi stanu faktycznego, przesłanki zaś abstrakcyjności nie można identyfikować z adresatami norm zamiast ze sposobem ustalenia hipotezy norm (wyrok WSA w Białymstoku z 15 listopada 2011 r., sygn. akt II SA/Bk

534/2011). Nadto jak wskazał NSA w wyroku z dnia 5 kwietnia 2002 r., sygn. akt I SA 2160/01: *jeżeli akt prawotwórczy zawiera co najmniej jedną normę postępowania o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, to jest to akt prawa miejscowego.*

W przedmiotowym statucie znalazły się nie tylko postanowienia w przedmiocie struktury organizacyjnej jednostki, ale dotyczące również przedmiotu jego działalności, tj. realizowanych zadań, co stanowi istotną informację dla lokalnej społeczności, a to przesądza o zakwalifikowaniu przedmiotowego aktu do kategorii aktu prawa miejscowego.

Przepis § 7 ust. 4 pkt 5, 6 czy 19 Statutu, będącego załącznikiem do Uchwały nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r. stanowi, że MZO, m.in. wykonuje:

- zadania wynikające z porozumień zawartych przez Gminę Skoczów z innymi jednostkami samorządu terytorialnego, dotyczących oświaty i opieki nad dziećmi do lat 3,
- zapewnia obsługę administracyjno-techniczną przebiegu rekrutacji do placówek gminnych, czy
- realizuje zadania zlecone z zakresu oświaty, edukacji i opieki nad dziećmi do lat 3 na podstawie przepisów szczególnych, programów rządowych i lokalnych,

a zatem zadania o charakterze publicznym, dostępne dla społeczności gminy i dla tej społeczności istotne. Zatem treść statutu może oddziaływać i rozstrzygać o prawach i obowiązkach podmiotów tworzących wspólnotę samorządową. Tym samym adresatami przepisów ujętych w spornym Statucie nie są wyłącznie podmioty wewnętrzne, lecz również mieszkańcy gminy. Niewątpliwie więc statut MZO zawiera normy o charakterze generalnym, zewnętrznym, mającym wpływ nie tylko na sytuację prawną MZO, lecz również nieograniczonej liczby podmiotów, do których adresowane są także usługi świadczone przez MZO. Mając powyższe na względzie z uwagi na publiczny charakter MZO i treść realizowanych przez tę jednostkę obowiązków, uchwała regulująca jego organizację w formie statutu i określenia jego treści, ma charakter aktu prawa miejscowego, o jakim mowa w art. 40 ust. 2 u.s.g. Konsekwencją zaś zakwalifikowania uchwały do aktów prawa miejscowego była natomiast konieczność jej opublikowania, stosowanie do art. 13 pkt 2 u.o.a.n.

Niezależnie od powyższego należy także nadmienić, iż zgodnie z treścią art. 13 pkt 2 u.o.a.n. w wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się: akty prawa miejscowego stanowione przez sejmik województwa, organ powiatu oraz organ gminy, w tym statuty województwa, powiatu i gminy. Ustawodawca używając terminu "w tym statuty" zakwalifikował statuty jednostek samorządu terytorialnego do aktów prawa miejscowego, zatem analogicznie należy traktować statuty jednostek organizacyjnych gminy. Tym samym uchwała Rady Miejskiej, regulująca organizację takiej jednostki w drodze nadania jej statutu i określenia jego treści, ma charakter normatywny, jako akt prawa miejscowego. Adresatami norm ujętych w statucie MZO są nie tylko podmioty wewnętrzne, usytuowane w ramach tej struktury administracji publicznej, lecz również określona społeczność lokalna (obszar Gminy Skoczów - § 4 załączania do uchwały nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r.).

Mając powyższe na względzie zarzut naruszenia art. 40 ust. 2 pkt 2 u.g.n. w zw. z art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 2 u.f.p. w zw. z art. 10 ust. 2 p.o. w zw. z § 7 ust. 4 pkt 5, 6 i 19 Statutu, będącego załącznikiem do Uchwały nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r. jest w pełni zasadny.

Reasumując kwestię kwalifikacji statutu do aktów prawa miejscowego, wskazać należy, iż skoro wejście w życie uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego jest uzależnione od jej opublikowania w wojewódzkim dzienniku urzędowym, to wskazanie w § 3 Uchwały Rady Miejskiej Skoczowa nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r., że wchodzi ona w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego, jest zgodne

z treścią art. 4 ust. 1 u.o.a.n., który stanowi, że akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Tym samym Rada Miejska Skoczowa nie dopuściła się naruszenia art. 13 pkt 2 u.o.a.n., a co za tym idzie uchwała, jako akt prawa miejscowego, prawidłowo została opublikowana w dzienniku urzędowym województwa, zgodnie z treścią § 3 tej uchwały.

Odnosząc się do drugiego zarzutu Organu nadzoru, tj. braku korelacji między Uchwałą Rady Miejskiej w Skoczowie nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r., a uchwałą nr XXI/254/2016 z dnia 23 sierpnia 2016 r. w sprawie organizacji wspólnej obsługi dla samorządowych jednostek organizacyjnych Gminy Skoczów, a przez to uznanie, iż uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, wskazać należy, iż w ocenie Skarżącego jeśli już wystąpił jakiś brak korelacji pomiędzy uchwałami, to w tym zakresie można mówić, co najwyżej, o nieistotnym naruszeniu prawa, nie powodującym nieważności uchwały.

Z zestawienia przepisów art. 91 ust. 1 oraz art. 91 ust. 4 u.s.g. wynika, iż naruszenie prawa przez organ gminy może mieć charakter istotny lub nieistotny, zaś tylko akt sprzeczny z prawem, a więc naruszający prawo w sposób istotny, jest nieważny. Sprzeczność musi być przy tym oczywista, bezpośrednia i wynikać wprost z treści danego przepisu. Jeśli określone rozstrzygnięcie mieści się w granicach uznania organu, zaś ustawodawca go wyraźnie nie zakazuje, nie można mówić o nieważności. Takim uchybieniem zgodnie ze stanowiskiem doktryny i orzecznictwa może być naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję organów samorządu do podejmowania uchwał lub brak podstawy prawnej, naruszenie przepisów prawa ustrojowego lub materialnego - przez wadliwą ich wykładnię, naruszenie przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał, jeżeli na skutek tego naruszenia zapadła uchwała innej treści, niż gdyby naruszenie to nie wystąpiło. Tym samym stwierdzenie nieważności uchwały może nastąpić tylko wtedy, gdy uchwała pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, co jest oczywiste i bezpośrednie oraz wynika wprost z treści tego przepisu. Tymczasem za naruszenie prawa mające nieistotny charakter, o którym mowa w art. 91 ust. 4 u.s.g., uznaje się wszelkie naruszenia mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości. Przykładowo za nieistotne naruszenie może zostać uznana nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na istotną treść aktu organu gminy (Wyrok WSA z 11-01-2018 r., II SA/Go 1073/17). Ponadto naruszeniem prawa, niedającym podstawy do stwierdzenia nieważności aktu, będzie sytuacja, gdy w sposób oczywisty można postawić tezę, że również przy braku naruszenia została podjęta uchwała o treści identycznej jak zaskarżona (Wyrok WSA z 30-11-2017 r., II SA/OI 830/17). W orzecznictwie jako przykład naruszenia o nieistotnym charakterze, wskazuje się chociażby brak wskazania podstawy prawnej uchwały czy zarządzenia, jak również wskazanie podstawy prawnej w sposób niewłaściwy lub niepełny, o ile faktycznie istnieje w dacie wydania uchwały przepis prawa stanowiący umocowanie do jej podjęcia (Wyrok WSA z 13-10-2016 r., II SA/Go 688/16).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie nie można uznać, przyjmując wskazywane wcześniej kryteria kwalifikowanej wadliwości uchwały organu gminy, że Uchwała Rady Miejskiej Skoczowa nr

XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r., została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, powodującym stwierdzenie jej nieważności.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 p.o. *W celu wykonywania zadań wymienionych w ust. 1 organy prowadzące szkoły i placówki, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz ust. 4-14a, mogą tworzyć jednostki obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół i placówek lub organizować wspólną obsługę administracyjną, finansową i organizacyjną prowadzonych szkół i placówek, o której mowa w ust. 1 pkt 4.*

W § 3 ust. 1 Uchwały Rady Miejskiej Skoczowa nr XXI/254/2016 z dnia 23 sierpnia 2016 r. w sprawie organizacji wspólnej obsługi dla samorządowych jednostek organizacyjnych Gminy Skoczów, postanowiono, iż *W ramach wspólnej obsługi powierza się jednostce obsługującej obsługę administracyjną, finansową i organizacyjną (...).* Natomiast w Uchwale Rady Miejskiej Skoczowa nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r., postanowiono w § 7, iż do zadań MZO należy: *obsługa finansowa jednostek obsługiwanych oraz prowadzenie w całości zadań w zakresie rachunkowości, sprawozdawczości finansowej i budżetowej (ust.1), prowadzenie obsługi karowo-płacowej pracowników jednostek obsługiwanych (ust.2), obsługa prawna jednostek we współpracy z radcami prawnymi (ust. 3), zapewnienie obsługi organizacyjno-administracyjną jednostek (ust.4).*

Mając powyższe na względzie w ocenie Skarżącego, wbrew twierdzeniu Organu nadzoru, przedmiotowe uchwały pozostają ze sobą w korelacji, mimo braku tożsamości opisu zadań jednostki obsługującej, a czego Organ nadzoru nie podnosił. Zgodnie ze słownikiem języka polskiego PWN „korelować” oznacza wiązać wzajemnie, zestawiać, pozostawać we współzależności z czymś. Niewątpliwie obydwie uchwały, pozostają ze sobą związane i powiązane, bowiem obydwie regulują obsługę administracyjną, do której niewątpliwie należy także zaliczyć obsługę prawną, obsługę finansową oraz organizacyjną jednostek obsługiwanych. Tym samym w ocenie Skarżącego brak jest podstaw do twierdzenia, o braku korelacji między Uchwałą Rady Miejskiej Skoczowa nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r., a Uchwałą Rady Miejskiej Skoczowa nr XXI/254/2016 z dnia 23 sierpnia 2016 r., bowiem obydwie uchwały regulują zarówno obsługę administracyjną, finansową i organizacyjną jednostek obsługiwanych. Brak identyczności postanowień w przedmiotowych uchwałach, nie uzasadnia twierdzenia o braku korelacji pomiędzy uchwałami i twierdzenia, iż uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa. W ocenie Skarżącego w niniejszym przypadku ewentualnie można mówić, co najwyżej, o nieistotnym naruszeniu prawa, nie powodującym nieważności uchwały.

Mając powyższe na względzie skarga jest konieczna i uzasadniona.

W kwestiach formalnych dotyczących niniejszej skargi, Skarżący wskazuje, co następuje.

Zgodnie z Uchwałą 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. I OPS 3/12: w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawach skarg, których przedmiotem jest uchwała rady gminy, zdolność procesową (art. 26 § 1 w związku z art. 28 § 1 i art. 32 p.p.s.a.) ma wójt (burmistrz, prezydent miasta).

W zakresie realizacji obowiązku wynikającego z art. 98 ust. 3 u.s.g., Skarżący wskazuje iż zgodnie z wyrokiem WSA w Gliwicach z dnia 7 września 2021 r., sygn. akt III SA/GI 790/21 *W świetle postanowień zawartych w art. 98 ust. 3 u.s.g., podjęcie przez właściwy organ stosownego aktu nakazującego zaskarżenie rozstrzygnięcia nadzorczego do sądu administracyjnego nie musi poprzedzać czynności wniesienia skargi na to rozstrzygnięcie*

nadzorcze. Może być on wydany później, ponieważ chodzi w tym jedynie o to, żeby sąd administracyjny miał pewność, że organ gminy, którego zarządzenia lub uchwały dotyczy dane rozstrzygnięcie nadzorcze miał wolę zaskarżenia tego aktu nadzoru do sądu administracyjnego. Mając powyższe na względzie brak uchwały, o której mowa w art. 98 ust. 3 u.s.g., nie podjętej z uwagi na okres urlopowo-wakacyjny, nie stanowi przeszkody w skutecznym wniesieniu skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze.

Na koniec Skarżący wskazuje, iż dochowany został także termin do wniesienia przedmiotowej skargi, bowiem zgodnie z art. 83 ust. 2 p.p.s.a *Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następnny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy.*

W załączeniu:

- odpis skargi
- zawiadomienie o wszczęciu postępowania z dnia 30 czerwca 2022 r., znak: NPII.4131.1.597.2022
- rozstrzygnięcie nadzorcze z dnia 1 lipca 2022 r.

BURMISTRZ

Mirosław Jasio

Uzasadnienie

Rada Miejska Skoczowa Uchwałą nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r. nadała statut Miejskiemu Zarządowi Oświaty w Skoczowie.

Organ nadzoru rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 1 lipca 2022 r. nr NPII.4131.1.597.2022, stwierdził, iż w/w Uchwała jest sprzeczna z prawem, tj. z art. 4 ust. 1 i art. 13 pkt 2 i pkt 10 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t. j. Dz.U. 2019, poz. 1461 z późn.zm., dalej jako u.o.a.n.) w zw. z art. 7 i 94 Konstytucji. Organ nadzoru przyjął, iż statut Miejskiego Zarządu Oświaty w Skoczowie nie stanowi aktu prawa miejscowego, bowiem nie zawiera norm generalnych i abstrakcyjnych, nie nakłada obowiązków, ani nie przyznaje prawa nieokreślonego kręgowi odbiorców, nie jest zatem aktem o charakterze ustrojowo-organizacyjnym. Nadto Organ nadzoru zarzucił, brak korelacji między Uchwałą Rady Miejskiej Skoczowa nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r., a Uchwałą nr XXI/254/2016 z dnia 23 sierpnia 2016 r. w sprawie organizacji wspólnej obsługi dla samorządowych jednostek organizacyjnych Gminy Skoczów.

W ocenie Organu uchwała Rady Miejskiej Skoczowa, nie narusza prawa i w tym zakresie wskazać należy, co następuje.

Zgodnie z art. 40 ust. 2 u.s.g. organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego m.in. w zakresie:

wewnętrznego ustroju gminy oraz jednostek pomocniczych, organizacji urzędów i instytucji gminnych. Tym samym upoważnienie dla rady gminy do uchwalenia statutu instytucji jest upoważnieniem do wydania przepisów powszechnie obowiązujących na terenie gminy, gdzie akt ten zostaje wydany na podstawie i w granicach upoważnienia zawartego w ustawie, co stanowi konstytucyjny warunek uznania uchwały organu gminy za akt prawa miejscowego, mający charakter normatywny, tj. organy określają reguły zachowania dotyczące generalnie oznaczonych kategorii podmiotów w abstrakcyjnie wskazanych sytuacjach. Wprawdzie co do zasady, akty te nie są skierowane do nieoznaczonego adresata, ale ze względu na ich wagę i znaczenie ustawodawca sam uznał, że należy je poddać rygorom aktów prawa miejscowego. Brak jest zatem podstaw do twierdzenia, że inne ustawy, tj. ustawa o finansach publicznych wyłączają możliwość stosowania tej regulacji w odniesieniu do instytucji gminnej. Instytucja gminna to szczególnego rodzaju gminna jednostka organizacyjna, której zadaniem jest realizacja wynikających z przepisów prawa (ustaw o charakterze prawa materialnego) kompetencji, która ma charakter publiczny, tj. ogólnie dostępny dla społeczności lokalnej, odróżniający ją od instytucji prywatnych. Powyższa okoliczność powoduje, że uchwała rady gminy regulująca organizację takiej jednostki w drodze nadania jej statutu i określenia jego treści, ma charakter normatywny jako akt prawa miejscowego (Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 11 stycznia 2011 r., sygn. akt II SA/OI 984/10). Tym samym skoro uchwała rady gminy regulująca organizację jednostki w drodze nadania jej statutu i określenia jego treści ma normatywny charakter jako akt prawa miejscowego, bezwzględnie podlega publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 13 ust. 2 u.o.a.n.).

Nadto za legalnością Uchwały przemawia także fakt, iż statucie znalazły się nie tylko postanowienia

w przedmiocie struktury organizacyjnej jednostki, ale dotyczące również przedmiotu jego działalności, tj. realizowanych zadań, co stanowi istotną informację dla lokalnej społeczności, a to przesądza o zakwalifikowaniu przedmiotowego aktu do kategorii aktu prawa miejscowego. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa sądów administracyjnych, wystarczy, aby chociaż jedna norma uchwały miała charakter generalno-abstrakcyjny, by cały akt miał przymiot aktu prawa miejscowego, który zgodnie z art. 13 pkt 2 u.o.a.n. podlega obowiązkowi publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym (tak wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2002 r., sygn. akt I SA 2160/01, wyrok NSA z dnia 12 października 2016 r., sygn.

akt II OSK 3245/14 i z dnia 30 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 221/16). W niniejszym przypadku zadania o charakterze publicznym, dostępne dla społeczności gminy i dla tej społeczności istotne, zostały zawarte chociażby w § 7 ust. 4 pkt 5, 6 czy 19 Statutu, będącego załącznikiem do Uchwały nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r., a które stanowią, że MZO, m.in. wykonuje: zadania wynikające z porozumień zawartych przez Gminę Skoczów z innymi jednostkami samorządu terytorialnego, dotyczących oświaty i opieki nad dziećmi do lat 3, zapewnia obsługę administracyjno-techniczną przebiegu rekrutacji do placówek gminnych, czy realizuje zadania zlecone z zakresu oświaty, edukacji i opieki nad dziećmi do lat 3 na podstawie przepisów szczególnych, programów rządowych i lokalnych.

Mając powyższe na względzie konsekwencją zakwalifikowania uchwały do aktów prawa miejscowego była natomiast konieczność jej opublikowania, stosowanie do art. 13 pkt 2 u.o.a.n.

Reasumując kwestię kwalifikacji statutu do aktów prawa miejscowego, wskazać należy, iż skoro wejście w życie uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego jest uzależnione od jej opublikowania w wojewódzkim dzienniku urzędowym, to wskazanie w § 3 Uchwały Rady Miejskiej Skoczowa nr XXXVI/429/2022 z dnia 25 maja 2022 r., że wchodzi ona w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego, jest zgodne z treścią art. 4 ust. 1 u.o.a.n., który stanowi, że akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Tym samym Rada Miejska Skoczowa nie dopuściła się naruszenia art. 13 pkt 2 u.o.a.n., a co za tym idzie uchwała, jako akt prawa miejscowego, prawidłowo została opublikowana w dzienniku urzędowym województwa, zgodnie z treścią § 3 tej uchwały.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż Organ nadzoru przy wydawaniu rozstrzygnięcia, dopuścił się naruszenia naruszył treści art. 61 § 4 k.p.a. w zw. z art. 9 i 10 k.p.a. w zw. z art. 91 ust. 5 u.s.g., bowiem powiadomił Radę Miejską o wszczęciu postępowania nadzorczego w dniu poprzedzającym dzień wydania rozstrzygnięcia nadzorczego. Powyższe naruszenie, prowadzi do pozbawienia jednostki samorządu terytorialnego możliwości czynnego udziału w postępowaniu nadzorczym, a w konsekwencji do naruszenia prawa przez Organ nadzoru, co także może uzasadniać uchylenie rozstrzygnięcia nadzorczego w całości. Organ nadzoru w dniu 30 czerwca 2022 r. przesłał zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego i następnego dnia, tj. 1 lipca 2022 r. wydał rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność uchwały w całości. Powszechnie przyjmuje się, że ochrona samodzielności jednostek samorządu terytorialnego powinna wyrażać się w tym, aby na etapie postępowania nadzorczego organ nadzoru przy udziale organu jednostki samorządu terytorialnego wyjaśnili wszystkie wątpliwości, w celu ograniczenia sytuacji przeniesienia sporu na drogę postępowania sądowego, zwłaszcza, iż jak się wydaje organ nadzoru, wydając rozstrzygnięcie nadzorcze w zakresie Uchwały Rady Miejskiej Skoczowa z dnia 25 maja 2022 r. nr XXXVI/429/2022 w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zarządowi Oświaty w Skoczowie, zmienił dotychczasową, ugruntowaną interpretację, iż statut każdej jednostki organizacyjnej stanowi akt prawa miejscowego, który podlega publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

W tym sanie rzeczy wniesienie skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego jest konieczne i uzasadnione.

RADCA PRAWNY
Beata Łasińska
Kt 3350

BURMISTRZ
Mirosław Sitko